

etiam standum nobis fuit: illic struendæ novæ sedes, ubi nuper ferarum tecta fuerant; illic exscindendæ silvæ, nunquam ab orbe condito securim passæ; illic demum exstruenda præsidia, bellicos labor, non nobis solum, sed etiam barbaris. Hæ fuerunt artes nostræ, hic conatus noster continuus; non æstate modo, sed tota hyeme; ut jam satis tuti nobis videamur, ab hac parte, atque excipiendo communi hosti haud imparati: neque enim ligneo tantum vallo cincti sumus, ut moris hactenus fuerat; sed lapide, spissoque muro, quam difficiili ad ascensum, tam facili ad defensionem; qui-que inimicum ignem non metuat, non arietem, tormentave ulla bellica quibus uti possint Iroquæi.

Sed operosior longe restat labor, evellendis arboribus, tellurique ad cultum agrorum parandæ, unde arcendæ fami, partim frumenta, partim radices, atque herbæ sufficient; Tali enim cibo hic vescimur; nullo utimur potu, nisi aquæ frigidæ: vix ullo vestitu, nisi ferarum pellibus, quas natura sine arte præbet. Gallinas decem, par unum porcorum reservavimus, boves duos, totidemque vaccas quantum scilicet servandæ prolis sit satis; annonæ frumenti Indici, in annum unum, absumpta reliqua, ut charitati christianæ non deessemus: servatum tamen exiguum illud, quod dixi; quia charitas non agit perperam; nec debuit tam esse prodiga, curandis utique corporibus, nihil ut nobis reliqui faceret, quo possemus nos utcumque sustentare, qui fidei excolendæ, salutisque animorum procurandæ incumbamus. Ut tamen